

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.308/2018/10. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. évi március hó 12. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A pénzmosás bűntette miatt vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2018. év november hó 23. napján kihirdetett 31.B.870/2018/14. számú ítéletét I.r. vádlott tekintetében **megváltoztatja.**

Az Osztrák Köztársaság Eisenstadti Tartományi Bíróság 25 Hv 61/14s-25. számú ítéletéből engedélyezett feltételes szabadság megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlott tekintetében helybenhagyja.

I.r. vádlott magyar állampolgár, személyazonosító okmányának száma rögzítésre került.

II.r. vádlott magyar állampolgár, személyazonosító okmányának száma rögzítésre került.

A másodfokú eljárás során felmerült 11.050,- (tizenegyezer-ötven) Ft bűnügyi költséget II.r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék 2018. november 23. napján kelt 31.B.870/2018/14. számú ítéletével I. rendű vádlottat társtettesként elkövetett pénzmosás bűntette (Btk.399.§ (2) bekezdés a) pont miatt mint visszaesőt 1 év és 6 hónapi szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra, II. rendű vádlottat társtettesként elkövetett pénzmosás bűntette (Btk.399.§ (2) bekezdés a) pont miatt 1 év és 2 hónapi szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg.

I. rendű vádlott tekintetében az Osztrák Köztársaság Eisenstadti Tartományi Bíróság 2014. szeptember 2-án kelt és jogerős 25 Hv 61/14s-25. számú ítéletében engedélyezett feltételes szabadságot megszüntette, és megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Elrendelte a Budapesti XVIII. és XIX. kerületi Bíróság 4. B.1106/2013/21. számú ítéletével kiszabott 8 hónapi – 2 év próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetés végrehajtását, továbbá vele szemben 50.000 Ft erejéig vagyonekmozgást rendelt el.

II. rendű vádlott esetében rendelkezett arról, hogy a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, elrendelte, a Budapesti XVIII. és XIX. kerületi Bíróság 10.B.XIX.234/2011/150. számú ítéletével kiszabott 1 év

és 10 hónap – 4 év próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetés, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 21.B.XIV.10716/2013/68. számú ítéletével kiszabott 1 év és 8 hónapi – 4 évi próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetés végrehajtását, továbbá vele szemben 50.000 Ft erejéig vagyonekhozást rendelt el.

Rendelkezett az eljárás során addig felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen mindkét vádlott és védő felmentés és enyhítés érdekében, míg az ügyész mindkét vádlott terhére a büntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.832/2018/1. sz. átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a törvényszék a tényállás megállapításához szükséges és lehetséges bizonyítást lefolytatta, és a tényállást valamennyi bizonyíték mérlegelésével a vádlottak ténybeli beismerése mellett megalapozottan állapította meg. Az elsőfokú bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének is és helytálló következtetést vont le a vádlottak bűnösségére, a cselekmény minősítése törvényes. A büntetés kiszabásakor irányadó körülményeket a törvényszék számba vette az enyhítő körülményekkel szemben a súlyosító körülmények nyomatéka miatt azonban mindkét vádlott esetében súlyosabb büntetés kiszabása szükséges. Az ítélet egyéb rendelkezései közül tévesen rendelkezett az I. rendű vádlott tekintetében a feltételes szabadság megszüntetéséről tekintettel arra, hogy a külföldi ítélet érvényének elismerése iránt indult eljárásban a Fővárosi Törvényszék 33.Bpk.1905/2014/7. számú végzésében a szabadságvesztés végrehajtása átvételéről nem rendelkezett. Indítványozta a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.606.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg, mindkét vádlott esetében növelje a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát és a közügyektől eltiltás mértékét, továbbá az I. rendű vádlott tekintetében a feltételes szabadság megszüntetéséről szóló rendelkezést mellőzte, egyebekben az ítéletet a Be.605.§ alapján hagyja helyben.

I. rendű vádlott védője írásban is indokolt fellebbezésében - melyet a nyilvános ülésen perbeszédében is fenntartott - a Be.592.§ (2) bekezdés b) pontja alapján arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása és az abból levont jogi jogi minősítés téves. Álláspontja szerint nem bizonyított, hogy védencének az eset összes körülményeiből tudnia kellett, hogy bűncselekményben vesz részt, az ítéleti tényállás erre vonatkozó része megalapozatlan. Pénzfelvételt illetően legfeljebb gondatlanság terheli a két vádlottat, nincs ellentétes bizonyíték arra nézve, hogy miért ne gondolhatták volna, hogy az ismeretlen férfi egy teljesen legális tevékenység ellenértékét kéri utalni a cég bankszámlájára. A védő a releváns anyagi jogi rendelkezéseket részletesen elemezve kifejtette, hogy védence legfeljebb a Btk.400.§ (1) bekezdésében foglalt cselekmény miatt vonható felelősségre, azért nem tudott az elkövetési tárgy releváns eredetéről, mert nem tanúsította a kellő elvárható figyelmet és körültekintést. E körben hivatkozott arra, hogy védence az elkövetéskor alkoholista életmódot folytatott, a tőle elvárható gondosságot erre figyelemmel kell értelmezni.

A védő indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a tényállásból rekessze ki, miszerint védence tudott arról, hogy az alapcselekmény bűncselekmény volt és ebből származik a számlájára érkezett pénz és a cselekményt a Btk.400.§ (1) bekezdés b) pontja szerint minősítse. Másodlagos indítványa szerint mellőzni kell a feltételes szabadságvesztés megszüntetéséről szóló rendelkezést, az így csökkent súlyosító körülményekre figyelemmel pedig indítványozta a büntetés enyhítését.

II. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen fenntartotta fellebbezése írásbeli indokolásában írtakat, valamint csatlakozott az I. rendű vádlott védője által elmondottakhoz. Álláspontja szerint az első fokon eljáró bíróság tévedett akkor, amikor a védence ténybeli beismerését akként értékelte, hogy

szándékos bűncselekményt követett el. Tévedett akkor is, amikor védence vallomását csak részben fogadta el és tévesen levont következtetések miatt döntött védence bűnösségéről. Elsődleges indítványa szerint a Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletét ítéletet megváltoztatva védencét mentse fel, másodlagos indítványa a kiszabott büntetés enyhítését célozta.

A II. rendű vádlott orvosi kezelésére vonatkozó 2019. február 4-én kiállított zárójelentést csatolt.

Az utolsó szó jogán a vádlottak nem kívántak nyilatkozni.

A fellebbezések részben alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a Be.590.§ (1) és (2) bekezdései értelmében a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, a Be.163.§-ban megfogalmazott ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve a tényállás tisztázása során minden körülményre kiterjedő részletes bizonyítást folytatott le. A vádlottak ténybeli beismerését túl a rendelkezésre álló iratokat azok ismertetésével tárgyalás anyagává tette.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mindenben megfelel az iratok tartalmának, megalapozott, így a Be.593.§ (3) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

A másodfokú bíróság a törvényszéknek a büntetendő előcselekmény megvalósulása körében kifejtett bizonyítékértékelő tevékenységével teljes mértékben egyetértett. Azt a védelem sem vitatta, és a beszerzett okirati bizonyítékok egyértelműen alátámasztják, hogy az I. rendű vádlott cégének számlájára érkező készpénz átutalására a tulajdonos akarata és hozzájárulása ellenére került sor, az átutalt készpénz bűncselekményből származott.

A vádlottak védekezésével ellentétben a rendelkezésre álló iratok, így a feljelentés, cégiratok, a bankszámlával kapcsolatos iratok és a bankszámlakivonatok alapján egyértelmű következtetés vonható le arra, hogy a vádlottak úgy vettek fel az I. rendű vádlott ügyvezetése alatt álló cég bankszámlájára érkezett összegből mintegy 40 millió Ft-ot, hogy tisztában voltak azzal, hogy az általuk felvett és ismeretlen személynek átadott pénzeszegek nem legális forrásból származnak. Arról I. rendű vádlottnak mint a cég ügyvezetőjének tudnia kellett, II. rendű vádlott pedig saját bevallása szerint tudta is, hogy a cégnek nem volt olyan üzleti tevékenysége, amiből ennyi bevétele keletkezett volna. Emellett a rövid időn belül felvett valamennyi összeg nagysága - mintegy 100 millió forint-, a számlanyitás és a pénzátadás körülményei alapján is az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlottak tudattartamára.

A megalapozott tényállás alapján a bűnösségére vont következtetés okszerű, a törvényszék helytállóan minősítette a bűncselekményt a Btk.399.§ (2) b) pontja szerinti - eshetőleges szándékkal elkövetett - pénzmosás büntettének, a gondatlanságot elvető érvelésével másodfokú bíróság mindenben egyetértett.

A büntetést befolyásoló tényezők körében az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel a vádlottak javára szóló enyhítő, és a terhükre értékelendő súlyosító körülményeket, az időmúlás figyelembevétele megfelel a Be.564.§ (4) b) pontjának. A bűnösségi körülményeket megfelelő súllyal értékelte, a kiszabott büntetés súlyosítására vagy enyhítésére nincs indok.

Tévedett ugyanakkor az I. rendű vádlottat érintő feltételes szabadság megszüntetésekor. A másodfokú bíróság e körben egyetértett az ügyészi és védői állásponttal. A 2012. évi CLXXX. törvény 111/B.§ (1) bekezdése alapján a feltételes szabadság megszüntetéséről csak a büntetés vagy intézkedés végrehajtásának átvétele után kerülhet sor. A Fővárosi Törvényszék idézett végzésével az I. rendű vádlott tekintetében csak az osztrák bíróság korábbi ítéletének érvényét ismerte el, ezen túl azonban az osztrák hatóságok a tagállami ítélettel kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának átvétele iránt nem terjesztettek elő végrehajtási jogsegélyt, a büntetés végrehajtásának átvételére nem került sor. Utóbbi intézkedés elmaradása kizárta teszi az osztrák bíróság jogerős ítéletében engedélyezett feltételes szabadság megszüntetését, ezért a másodfokú bíróság az erre vonatkozó rendelkezést mellőzte. A védői állásponttal ellentétben azonban I. rendű vádlott terhére súlyosító körülményként továbbra is értékelendő a feltételes szabadság alatti elkövetés.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A fent írtakra figyelemmel az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a Be.599.§ (1) bekezdés szerinti nyilvános ülés keretében eljárva I. rendű vádlott tekintetében a Be.606.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be.605.§ alapján helybenhagyta.

A vádlottak elsőfokú ítélet rendelkező részéből hiányzó személyi adatait a Be.184.§(2) bekezdés d) és e) pontja, valamint a Be.561.§ (2) bekezdés b) pontja alapján rögzítette.

A másodfokú eljárás a felmerült bűnügyi költséget II. rendű vádlott a Be.613.§ (1) és a Be.574.§ (1) bekezdés alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2019. év március hó 12. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke

Dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit
bíró

A Fővárosi Törvényszék 31.B.870/2018/14. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.308/2018/10. számú határozatában foglalt változtatásokkal 2019. év március 12. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2019. év március hó 12. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Németh Renáta
írnok